

[Finansministeren]

Det er som nævnt regeringens klare forudsætning for en aftale med kommunerne, at det kommunale beskatningsniveau ikke forhøjes i 1992. En løsning af kommunernes økonomiske problemer går ikke gennem en forhøjelse af skatterne. En forhøjelse af skattetrykket vil kun underminere de allerede indgåede overenskomster for perioden 1991-1993 og medvirke til at svække de underliggende sunde opgangslinjer i dansk økonomi.

Se, det var regeringens udgangspunkt. Er det så i konfrontation med kommunernes? Eller er det i samklang med kommunernes? Ja, det er faktisk i samklang. Det ligger sådan, at Kommunernes Landsforening har tilsendt folketingsgrupperne deres forhandlingsoplæg til de kommunale forhandlinger, og derfor kan jeg tillade mig at citere fra dem. Det kunne jeg selvfølgelig ikke have gjort, hvis de kun var sendt til regeringen som et led i vores forhandlinger, men nu er de sendt til partigrupperne, og jeg vil gerne citere:

»En aftale om kommunernes økonomi for 1992 må i lighed med de tre foregående år baseres på en henstilling om skatteudskrivningen for kommunerne under ét.

Det er Landsforeningens opfattelse, at der ikke bør ske forhøjelser af skatteudskrivningen for kommunerne under ét i 1992. Det skyldes især, at det med de lave lønstigninger på arbejdsmarkedet ikke vil være muligt at fastholde den disponible realløn, hvis kommunerne sætter skatten op.

Stat og kommuner må derfor i fællesskab finde løsninger, der kan lukke finansieringsgabet.«

Det vil altså sige, at regeringen og KL i fællesskab og begge frivilligt går ind i forhandlingerne med det formål at undgå en skatteforhøjelse. Og hvad mere er: Regeringen og KL bruger den samme begrundelse, nemlig hensynet til de lønmodtagere, som har ydet deres bidrag til genopretningen af dansk økonomi ved at indgå fornuftige og forsvarlige overenskomster, og som derfor ikke efterfølgende bør straffes med skatteforhøjelser.

Jeg vil gerne tilslutte mig, at stat og kommuner i fællesskab må finde løsninger, der kan lukke finansieringsgabet. Det er det, forhandlingerne drejer sig om: Vi skal finde nogle løsninger, der kan lukke det finansieringsgab. Vi har den fælles forhåbning, at det kan gøres uden skatteforhøjelser.

Hr. Duetoft har på CD's vegne meldt, at uanset at regeringen og KL går ind i forhandlingerne med det formål, er der på længere sigt også en anden mulighed. Det er hr. Duetofts standpunkt, det er CD's standpunkt. Det har de lov til at have, det respekterer vi. Vi håber på, vi arbejder på, vi satser på, at det kan lykkes at klare det uden en skatteforhøjelse, og kommunerne gør det samme.

Der var i øvrigt i hr. Klaus Hækkerups indlæg et enkelt synspunkt, som var en lille smule overraskende, men måske jeg har misforstået det, og det er derfor, jeg tager det op.

Hr. Klaus Hækkerup sagde – hvis jeg fik det skrevet rigtigt ned – noget i retning af, at han mente, at Folketinget skulle have hurtigere og mere aktuelle oplysninger om kommunernes aktuelle økonomiske situation, så Folketinget løbende kunne følge med i udviklingen i det kommunale serviceniveau. Jeg tror, det var noget i den stil, hr. Klaus Hækkerup sagde.

Det synes jeg var – hvis det er rigtigt – en ganske farlig udtalelse. For hvad er det, det betyder? Det er, at hr. Klaus Hækkerup mener, at vi her i Folketinget skal til at detailregulere serviceniveauet på de enkelte områder i de enkelte kommuner. Hvad skal vi dog ellers sætte det bureaukrati i gang for? Hvad skal vi ellers bruge de oplysninger så hurtigt til, hvis ikke det var for, at vi skulle gribe ind?

Det ville være en meget farlig udvikling. Det ville være helt i strid med de ønsker, vi har om at decentralisere beslutninger ud til kommunerne og fra kommunerne ud i de enkelte institutioner. Vi skal ikke i Folketinget detailregulere og overreferere, hvad der træffes af beslutninger ude i kommunerne. Det er kommunernes politikere, der har ansvaret i forholdet til deres vælgere, og det er også det, der bliver bekræftet i den dagsorden, vi nu vedtager, nemlig at det er politikerne, der må bære ansvaret, også prioriteringsansvaret, under ansvar over for borgerne i den enkelte kommune.

Men jeg håber, jeg har misforstået hr. Klaus Hækkerups ønske, og jeg håber, at hr. Klaus Hækkerup vil tage afstand fra en sådan detailregulering fra Folketingets side af, hvad der skal foregå ude i kommunerne.

Fru Lilli Gyldenkilde sagde meget klart – sådan hørte jeg det i hvert fald – både, at SF faktisk mener, det er nødvendigt med et stigende skattetryk i kommunerne, og at det er nødven-